

Když slunce si za mrak jde schladit svůj žár,
chodím si nalovit koroptví pár,
poslední dobou však nechytanu nic,
někdo tu v údolí řve z plných plic.

Ten kdosi se skrývá tam za velký keř,
a stále si zpívá a plaší mi zvěř.
Snad stojí, snad klečí,
a nemá snad cit a nutí mě klít,
tam v kleči si ječí a já nemám potřebný klid.

Když mraky zřídnou tak jdu na lov ryb,
po dešti berou mi daleko líp,
poslední dobou však nechytanu nic,
někdo tu cáká a řve z plných plic.

Ten kdosi se skrývá tam za velký keř,
a stále si zpívá a plaší mi zvěř.
Snad stojí, snad klečí,
a nemá snad cit a nutí mě klít,
tam v kleči si ječí a já nemám potřebný klid.